

lui omă, și pe care-i a 'ntipărit-o în inimă ca să treacă și în posteritate.

Î. Pentru-ce se numesce naturală ?

R. Pentru că este pré conformă cu natura lui Dumnezeu și a omului, și pentru-că omul cunósce fórte lesne necesitatea ce are de dênsa.

Î. Primulă omă a observată cu fidelitate acéstă lege ?

R. Nu ; ci a violat-o în dată și a neascultată pe Dumnezeu, mâncându din fructulă din care Dumnezeu îi poruncise să nu mânânce. Suvenirea acesteî prime greșeli a tatălui ómeniloră s'a conservată între tóte națiunele, ast-felă în câtă toți invěțați mederni și anticî prin descoperirile loră o dîcă că este adevěrată.

Î. Ce a urmată dintr'acéstă ?

R. Dumnezeu, iritată, goni pe omă din Paradisulă terestru, în care-lă aședase, și-lă condamnă la mórte și la suferințe cu tótă posteritatea sa.

Î. Dumnezeu nu se mai împacă ?

R. Ba se împacă : i se făcu milă de căința omului, îi promise ună Salvatoră care-i va șterge greșela, și-lă va restabili, cu posteritatea sa, în posesiunea fericirei ce o perduse.

Î. Care suntă principalele verități ale religiunei naturale ?

R. Acestea : 1° Existența unui singură Dumnezeu ; 2° uă providență ; 3° uă viață fiitóre ; 4° așteptarea unui Dumnezeu salvatoră ; 5° necesitatea unui cultă, și a sacrificiiloră.

Î. Se póte mîntui omulă în religiunea naturală ?